

1 Kdo jsem

LUCINKA SI NEMOHLA VZPOMENOUT, KAM VEČER SCHOVALA LUCERNU. MÍSTO ÚKRYTU JÍ POMOHLA NAJÍT JEDNA ZE SVĚTLUŠEK. KDYŽ TU LUCINKU TREFILA TŘEŠEŇ.

PROMIŇ, NECHTĚL JSEM TĚ VYLEKAT. JÁ JSEM HONZA. NECHCEŠ JÍT NA BORŮVKY?

JÁ JSEM LUCKA. POČKEJ, ZEPTÁM SE DĚDY.

MUSÍME HLOUBĚJI DO LESA, TADY ŽÁDNÉ BORŮVČÍ NENÍ.

OKAMŽITĚ PUSTĚ TOHO SEKÁČE! VŮBEC NEVÍŠ, JESTLI HO TO TŘEBA NEBOLÍ!

VŽDYŤ JE TO SRANDA. KDYŽ JIM URVEŠ NOHU, TAK PAK ZAČNOU TANCOVAT! CHCEŠ TO VIDĚT?

KDYŽ TOHO SEKÁČE PUSTÍŠ, TAK TI ŘEKNU NĚCO TAK ÚŽASNÉHO, ŽE JSI TO JEŠTĚ NIKDY NESLYŠEL.

TAK POVÍDEJ!

JÁ... JÁ... UMÍM SE V NOCI PROMĚNIT VE SVĚTLUŠKU!

PAK SE OBA ZAČALI SMÁT A LUCINKA SE ZAŘEKLA, ŽE UŽ NIKOMU NEBUDE O SVĚTLUŠKÁCH POVÍDAT.